

[Helle Degn]

sesvej for unge, skal med ind i vores overvejelse.

Jeg vil på Socialdemokratiets vegne også benytte lejligheden til at understrege, at vi ikke ønsker 10. klasse væk. Socialdemokratiet deler helt de bemærkninger, som hr. Ole Vig Jensen har fremsat også i dagens aviser.

Jeg skal slutte med at takke for det gode samarbejde, som i dette folketingsår har udviklet sig mellem partierne; det tegner godt for uddannelsessektoren.

Tom Behnke (FP):

Statsministeren talte om demokrati i sin tale med henvisning til udviklingen i Østeuropa, og måden, statsministeren formulerede sig på, efterlod det indtryk, at statsministeren ser det som en selvfølge, at vi har demokrati i Danmark. Det giver jo så en passende anledning til at se på, om vi overhovedet har demokrati i Danmark, og hvis ja, da i hvilket omfang.

Demokrati er kendetegnet ved, at der er åbenhed om beslutningerne, og at alle politikere og embedsmænd står til ansvar over for befolkningen. Det er i modsætning til det autoritære system, hvor man er ligeglad med befolkningen og kun tænker på at tækkes sine foresatte, hvor loyalitet over for staten er vigtigere end loyaliteten over for borgerne. Når disse principper holdes op mod regeringens politik og de episoder, der har været i årets løb, kan man hurtigt komme i tvivl om, hvorvidt vi har demokrati, og hvis vi har, da er det kun i meget lille omfang.

Gebyrskandalen er desværre et skoleeksempel på, at det er vigtigere, at der er streng disciplin i bl.a. Justitsministeriet, end at befolkningen får en retfærdig behandling. Gennem adskillige år har Justitsministeriet været bekendt med, at det var ulovligt at opkræve større gebyrer, end hvad der modsvarer de faktiske omkostninger. Trods denne viden om ulovlighederne gjorde man ikke noget, for regeringen skulle bruge pengene, og så skidt med befolkningens retssikkerhed og overholdelse af lovgivningen.

Først på et meget sent tidspunkt får regeringen sat stolen for døren af Rigsrevisionen og bliver tvunget til at gøre noget ved gebyrerne, og hvad gør regeringen så? Ja, i stedet for at reducere gebyrerne til de faktiske omkostninger, som ville have været det eneste rigtige og

ærlige, så ophører man gebyrerne til lov og giver dem et andet navn. Tænk, om private kunne bryde loven igennem flere år og så få ulovlighederne godkendt gennem en ændret lov. Sno sig skal man, og man gør det, for pengene skal ind, uanset hvad det koster af slækken på retsprincipper i Danmark. Det er groft, det er simpelt hen alt for groft.

Og selv om regeringen har erkendt, at det var ulovligt, vil man ikke høre tale om, at der skal ske en tilbagebetaling til borgerne. Der er blot blevet nedsat et lille udvalg i regeringen, som skal gennemgå alle ministerier og barsle med en rapport til oktober. Af kommissoriet for dette udvalg fremgår det tydeligt i indledningen, at regeringen har erkendt ulovligheden, og man beskriver nøje, at provenuet af gebyrerne skal svare til omkostningerne ved de myndighedshandlinger, som gebyrerne opkræves i tilknytning til. Der er således allerede i oplægget klar modstrid med det lovforslag, som justitsministeren sammen med alle partier minus Fremskridtspartiet pressede igennem Folketinget. Det er et forslag om fastsættelse af grov overbetaling for en række ydelser inden for Justitsministeriets område, og ikke nok med at det er klare overbetalinger, der er også adskillige eksempler på klare urimeligheder i vægtningen af betalingen.

Og hvor står borgeren så i hele dette miskask af ulovligheder? Borgeren står dér, at selv om gebyrerne er blevet opkrævet ulovligt, vil der ikke umiddelbart ske nogen tilbagebetaling. I virkeligheden er det langt, langt værre, end det umiddelbart ser ud til. Det, der her er tale om, er et helt grotesk overgreb på de danske borgeres rettigheder. Retten til en retfærdig behandling fra staten er blevet trådt under fode ved ministeriets ulovlige administration. De ansvarlige embedsmænd og i sidste ende regeringen har vist sig som totalt uansvarlige og uegnede til at sikre og varetage den enkelte borgers interesser. I et demokratisk samfund bør og skal den enkeltes rettigheder stå over statens.

Borgerne henvises så til at få spørgsmålet om tilbagebetaling afgjort ved domstolene gennem civile søgsmål. Man starter således med at bedrage borgerne, man tramper derefter på dem, og sluttelig siger man hånligt: Hvis du er utilfreds, så kan du jo prøve at anlægge sag imod os. Er det demokratisk? Er det lighed